

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ ฝ่ายบริหารงานทั่วไป โรงพยาบาลแม่ลาน้อย อำเภอมะละงู จังหวัดแม่ฮ่องสอน

ที่ มส ๐๐๓๒.๓๐๑/๕๒๖

วันที่ ๕ พฤษภาคม ๒๕๖๕

เรื่อง รายงานผลการจัดประชุมวิชาการให้ความรู้เรื่อง ด้านทุจริตศึกษา (Anti-Corruption Education) : จิตพอเพียงต้านทุจริต

เรียน ผู้อำนวยการโรงพยาบาลแม่ลาน้อย

ตามที่ฝ่ายบริหารงานทั่วไป ได้รับอนุมัติให้จัดทำโครงการให้ความรู้เรื่อง ด้านทุจริตศึกษา (Anti-Corruption Education) : จิตพอเพียงต้านทุจริต เพื่อให้ความรู้แก่บุคลากรแก่หน่วยงาน นั้น

ฝ่ายบริหาร ได้ดำเนินการตามโครงการแล้ว เมื่อวันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๖๕ พร้อมนี้ จึงขอส่งสรุปผลการประชุมแนบเรียนมาท้ายนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และขออนุญาตนำเผยแพร่บนเว็บไซต์ของหน่วยงาน

(นางวันเพ็ญ สุวรรณราช)

นักจัดการงานทั่วไปชำนาญการ

หัวหน้าฝ่ายบริหารงานทั่วไป

ทราบ / อนุมัติ

(นางสาวสุพรรณษา ศรีชุมจิตร)

นายแพทย์ชำนาญการพิเศษ รักษาการในตำแหน่ง

ผู้อำนวยการโรงพยาบาลแม่ลาน้อย

รายงานการให้ความรู้เรื่อง ด้านทุจริตศึกษา (Anti-Corruption Education) : จิตพอเพียงต้านทุจริต

วันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๖๔ เวลา ๑๓.๓๐ น. – ๑๖.๓๐ ณ โรงพยาบาลแม่ลาน้อย

.....

ตามที่ฝ่ายบริหารงานทั่วไป ได้จัดกิจกรรมให้ความรู้เรื่องการป้องกันการทุจริต การป้องกันผลประโยชน์ทับซ้อน จิตพอเพียงต้านทุจริต เมื่อวันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๖๔ มีผู้เข้ารับการอบรมทั้งสิ้น ๑๔ คน ให้ความรู้ โดย นางวันเพ็ญ สุวรรณราช ตำแหน่ง นักจัดการงานทั่วไปชำนาญการ สรุปรายละเอียดและเนื้อหา ได้ ดังนี้

๑. การคิดแยกแยะประโยชน์ส่วนตนและประโยชน์ส่วนรวม

- ประโยชน์ส่วนบุคคล คือ การที่บุคคลทั่วไปในสถานะเอกชนหรือเจ้าพนักงานของรัฐได้ทำกิจกรรมหรือกระทำการต่าง ๆ เพื่อประโยชน์ส่วนตน ครอบครัว เครือญาติ พวกพ้อง หรือของกลุ่มในสังคมที่มีความสัมพันธ์กันในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การประกอบธุรกิจ การค้า การลงทุน เพื่อหาประโยชน์ทางการเงิน เป็นต้น
- ประโยชน์ส่วนรวมหรือประโยชน์สาธารณะ คือ การที่บุคคลใด ๆ ในสถานที่ที่เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ ได้กระทำการใด ๆ ตามหน้าที่หรือได้ปฏิบัติหน้าที่อันเป็นการดำเนินการในอีกส่วนหนึ่งที่แยกออกมาจากการดำเนินการตามหน้าที่ที่มีเป้าหมายเพื่อประโยชน์ของส่วนรวม
- การขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลกับประโยชน์ส่วนรวม หรือผลประโยชน์ทับซ้อน คือ การที่เจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการใด ๆ หรือดำเนินการในกิจการสาธารณะ ที่เป็นการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ เพื่อประโยชน์ของรัฐหรือเพื่อประโยชน์ส่วนรวม แต่เจ้าหน้าที่ของรัฐได้มีผลประโยชน์ส่วนตนเข้าไปแอบแฝง หรือเป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อแสวงหาผลประโยชน์ทางการเงินหรือประโยชน์อื่น ๆ สำหรับตนเองหรือบุคคลใดบุคคลหนึ่ง

ตัวอย่างการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลกับประโยชน์ส่วนรวมในรูปแบบต่าง ๆ

๑. การรับผลประโยชน์ต่าง ๆ เช่น การรับของขวัญจากบริษัทคู่สัญญา หรือบริษัทขายยา หรืออุปกรณ์การแพทย์ , การใช้เงินงบประมาณจัดซื้อจัดจ้าง เจ้าหน้าที่ได้รับของแถม
๒. การทำธุรกิจกับตนเองหรือเป็นคู่สัญญา เช่น ทำสัญญาเหมาเช่ารถตู้ไปราชการซึ่งเป็นญาติตนเอง
๓. การทำงานหลังออกจากตำแหน่งหน้าที่สาธารณะหลังเกษียณ เช่น การว่าจ้างเจ้าหน้าที่ผู้เกษียณมาทำงานในตำแหน่งเดิมที่หน่วยงานเดิม โดยไม่คุ้มค่ากับภารกิจที่ได้รับมอบหมาย
๔. การทำงานพิเศษ เช่น การที่เจ้าหน้าที่ของรัฐ ไม่ทำงานที่ได้รับมอบหมายจากหน่วยงานอย่างเต็มที่ แต่เอาเวลาไปปฏิบัติงานพิเศษอื่น ๆ ที่อยู่นอกเหนืออำนาจหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายในหน่วยงาน
๕. การรู้ข้อมูลภายใน เช่น เจ้าหน้าที่พัสดุของหน่วยงานเปิดเผยหรือขายข้อมูลที่สำคัญของฝ่ายที่มายื่นประมูลไว้ก่อนหน้าให้แก่ผู้ประมูลรายอื่นที่ให้ประโยชน์ ทำให้ฝ่ายที่มายื่นประมูลไว้ก่อนหน้าเสียเปรียบ
๖. การใช้ทรัพย์สินของราชการเพื่อประโยชน์ส่วนตน เช่น การที่เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีอำนาจอนุมัติใช้รถราชการหรือการเบิกจ่ายน้ำมัน ค่าน้ำมันเชื้อเพลิง นำรถยนต์ของทางราชการไปใช้ในธุระส่วนตัว, การที่เจ้าหน้าที่ของรัฐนำครุภัณฑ์ของหน่วยงานมาใช้ที่บ้าน ของใช้โทรศัพท์ของหน่วยงานติดต่อธุระส่วนตัว หรือนำรถส่วนตัวมาล้างที่หน่วยงาน
๗. การนำโครงการสาธารณะลงในเขตเลือกตั้งเพื่อประโยชน์ทางการเมือง เช่น การที่นักการเมืองในจังหวัดขอเพิ่มงบประมาณเพื่อนำโครงการตัดถนน สร้างสะพานลงในจังหวัด โดยใช้ชื่อหรือนามสกุลของตนเองเป็นชื่อสะพาน , การที่รัฐมนตรีอนุมัติโครงการไปลงในพื้นที่หรือบ้านเกิดตนเอง
๘. การใช้ตำแหน่งหน้าที่แสวงหาแก้อาติหรือพวกพ้อง เช่น พนักงานสอบสวนละเว้นไม่นำบันทึกการ

จับกุมที่เจ้าหน้าที่ตำรวจชุดจับกุมทำขึ้นในวันเกิดเหตุรวมเข้าสำนวน แต่กลับเปลี่ยนบันทึกและแก้ไขข้อหาในการบันทึกจับกุม เพื่อช่วยเหลือญาติผู้ต้องหาซึ่งเป็นญาติของตนให้รับโทษน้อยลง

๙. การใช้อิทธิพลเข้าไปมีผลต่อการตัดสินใจของเจ้าพนักงานของรัฐ หรือหน่วยงานของรัฐอื่น เช่น หัวหน้าส่วนราชการแห่งหนึ่งในจังหวัด รู้จักสนิทสนมกับ หัวหน้าส่วนราชการอีกแห่งหนึ่งในจังหวัดเดียวกัน จึงใช้ความสัมพันธ์ส่วนตัวฝากลูกชาย เข้ารับราชการภายใต้สังกัดของคนสนิทสนม

๑๐. การขัดกันแห่งผลประโยชน์ส่วนบุคคลกับประโยชน์ส่วนรวมประเภทอื่น ๆ เช่น การเดินทางไปราชการต่างจังหวัดโดยไม่คำนึงถึงจำนวนคน จำนวนงาน และจำนวนวันอย่างเหมาะสม อาทิ เดินทางไปราชการจำนวน ๑๐ วัน แต่ใช้เวลาทำงานจริงเพียง ๖ วัน อีก ๔ วัน เป็นการเดินทางท่องเที่ยวในสถานที่ต่าง ๆ , เจ้าหน้าที่ของรัฐลงเวลาปฏิบัติงานนอกเวลาราชการ โดยมีได้อยู่ปฏิบัติงานในช่วงเวลานั้นอย่างแท้จริง แต่กลับใช้เวลาดังกล่าวปฏิบัติธุระส่วนตัว

การที่ประโยชน์ส่วนรวมต้องตกไปเป็นประโยชน์ส่วนตัว เกิดจากการที่มีระบบการคิดที่ไม่ถูกต้อง คือ

๑. ไม่สามารถแยกประโยชน์ส่วนตัวและประโยชน์ส่วนรวมได้
๒. ไม่แยกเรื่องตำแหน่งหน้าที่กับเรื่องส่วนตัวออกจากกัน
๓. เอาประโยชน์ส่วนรวมไปตอบแทนบุญคุณส่วนตัว
๔. เอาประโยชน์ส่วนรวมมาเป็นประโยชน์ส่วนตัว
๕. เห็นประโยชน์ส่วนตัวสำคัญกว่าประโยชน์ส่วนรวม เห็นประโยชน์ของเครือญาติพวกพ้องสำคัญกว่าประโยชน์ของประเทศชาติ

๒. แนวคิดความไม่ทนต่อการทุจริต, ความอายต่อการทุจริต

แนวคิด “พลเมือง” หมายถึง ประชาชนที่นอกจากเสียภาษีและปฏิบัติตามกฎหมายบ้านเมืองแล้ว ยังต้องมีบทบาทในทางการเมือง คือ อย่างน้อยมีสิทธิไปใช้สิทธิเลือกตั้ง และมีสิทธิแสดงความคิดเห็นต่าง ๆ ต่อทางการหรือรัฐได้ และมีสิทธิเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ กับรัฐ พลเมืองนั้นจะเป็นคนที่รู้สึกเป็นเจ้าของสิ่งสาธารณะ มีความกระตือรือร้นอยากมีส่วนร่วมเอาใจใส่การทำงานของรัฐบาล และเป็นประชาชนที่สามารถแก้ไขปัญหาล้วนรวมได้ในระดับหนึ่ง โดยไม่ต้องรอให้รัฐมาแก้ไขเท่านั้น

แนวคิด “ทน” ทน หมายถึง การอดทนได้ ทนอยู่ได้ เช่น ทนตำ ทนทุกข์ ทนหนาว ไม่แตกหักหรือบอบสลาย ความอดทนคือ การรู้จักรอคอยอย่างคาดหวัง เป็นการแสดงให้เห็นถึงความมั่นคง แน่วแน่ ต่อสิ่งที่รอคอย หรือสิ่งที่สูงใจให้กระทำในสิ่งที่ไม่ดี

ไม่ทน หมายถึง ไม่อดทน ไม่อดทน ไม่ยอม ดังนั้น ความไม่ทน หมายถึง การแสดงออกต่อการกระทำที่เกิดขึ้นกับตนเอง บุคคลที่เกี่ยวข้องหรือสังคม ในลักษณะที่ไม่ยินยอม ไม่ยอมรับในสิ่งที่เกิดขึ้น ความไม่ทนสามารถแสดงออกได้หลายลักษณะทั้งรูปของกริยาทำทางหรือคำพูด ความไม่ทนต่อการทุจริตหรือการกระทำที่ไม่ถูกต้อง ต้องมีการแสดงออกอย่างใดอย่างหนึ่งเกิดขึ้น เช่น ความไม่ทนต่อการทุจริต บุคคลจะมีความอดทนต่อการทุจริตมากน้อยเพียงใด ขึ้นอยู่กับจิตสำนึกของแต่ละบุคคลและผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการกระทำนั้น ๆ แล้วมีพฤติกรรมที่ไม่แสดงออกมา เช่น การว่ากล่าวตักเตือน การประประภาศให้สาธารณชนรับรู้ การแจ้งเบาะแส การร้องทุกข์กล่าวโทษ การชุมนุมประท้วง ซึ่งเป็นขั้นตอนสุดท้ายที่รุนแรงที่สุด เนื่องจากมีการรวมตัวของคนจำนวนมาก และสร้างความเสียหายมากเช่นกัน

แนวคิดความอายต่อการทุจริต

คำว่า “ละอาย” หมายถึง ความรู้สึกอายที่จะทำในสิ่งที่ไม่ถูก ไม่ควร เช่น ละอายที่จะทำผิด ละอายใจ ความละอายเป็นความละอายและความเกรงกลัวต่อสิ่งที่ไม่ดี ไม่ถูกต้อง ไม่เหมาะสม เพราะเห็นถึงโทษหรือผลกระทบที่จะได้จากการกระทำนั้น จึงไม่กล้าที่จะกระทำ ทำให้ไม่หลงตนทำในสิ่งที่ผิด มีความละอายใจ และละอายต่อการกระทำผิด

๓. การประยุกต์หลักความพอเพียงด้วยโมเดล STRONG : จิตพอเพียงต้านทุจริต

ความหมายของ “STRONG”

๑. ความพอเพียง (sufficient : S) ผู้นำ ผู้บริหาร บุคคลทุกระดับ น้อมนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง มาประยุกต์ใช้ในการทำงาน การดำรงชีวิต การพัฒนาตนเองและส่วนรวม รวมถึงการป้องกันทุจริตอย่างยั่งยืน

๒. ความโปร่งใส (transparent : T) ผู้นำ ผู้บริหาร บุคคลทุกระดับ ต้องปฏิบัติงานบนฐานของความโปร่งใส ตรวจสอบได้ ดังนั้น จึงต้องมีและปฏิบัติตามหลัก ระเบียบ ข้อปฏิบัติ กฎหมาย ด้านความโปร่งใส และปลูกให้ต้นรู้

๓. ความตื่นรู้ (realize : R) ผู้นำ ผู้บริหาร บุคคลทุกระดับ มีความรู้ความเข้าใจและตระหนักรู้ถึงรากเหง้าของปัญหาและภัยร้ายแรงของการทุจริตประพุดติมิชอบภายในหน่วยงาน ชุมชน และประเทศ ความตื่นรู้จะบังเกิดเมื่อได้เห็นสถานการณ์เสี่ยงต่อการทุจริต ย่อมมีปฏิกิริยาเฝ้าระวัง และไม่ยินยอมต่อการทุจริต

๔. มุ่งไปข้างหน้า (onward : O) ผู้นำ ผู้บริหาร บุคคลทุกระดับ มุ่งพัฒนาและปรับเปลี่ยนตนเองและส่วนรวมให้มีความเจริญก้าวหน้าอย่างยั่งยืน บนฐานความโปร่งใส ความพอเพียงและร่วมสร้างวัฒนธรรมสุจริตให้เกิดขึ้นอย่างไม่ย่อท้อ

๕. ความรู้ (knowledge : N) ผู้นำ ผู้บริหาร บุคคลทุกระดับ ต้องมีความรู้ความเข้าใจ สามารถนำความรู้ไปใช้ในการวิเคราะห์สถานการณ์การทุจริต ที่มีผลกระทบที่มีต่อตนเองและส่วนรวม และมีความอายไม่กล้าทำทุจริตและไม่ทนเมื่อพบว่ามีทุจริตเกิดขึ้น

๖. ความเอื้ออาทร (generosity : G) คนไทยมีความเอื้ออาทร มีเมตตา มีน้ำใจต่อกันบนฐานของจิตพอเพียงต้านทุจริต ไม่เอื้อต่อการรับหรือการให้ผลประโยชน์หรือต่อพวกพ้อง

คุณลักษณะที่สำคัญของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงประกอบด้วย ๓ ห่วง ๒ เงื่อนไข คือ

ความพอประมาณ หมายถึง ความพอดี ต่อความจำเป็น ไม่มากเกินไป ไม่น้อยเกินไป และต้องไม่เบียดเบียนบุคคลอื่น

ความมีเหตุผล หมายถึง การตัดสินใจดำเนินการเรื่องต่างๆ อย่างมีเหตุผลตามหลักวิชาการ หลักกฎหมาย หลักศีลธรรม จริยธรรมและวัฒนธรรมที่ดีงาม

ภูมิคุ้มกันที่ดีในตัวเอง หมายถึง การเตรียมตัวให้พร้อมรับผลกระทบและการเปลี่ยนแปลงด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้น เพื่อให้สามารถปรับตัวและรับมือได้อย่างทันที่

เงื่อนไขการตัดสินใจในการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

เงื่อนไขความรู้ ประกอบด้วย ความรู้เกี่ยวกับวิชาการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องรอบด้าน ความรอบคอบที่จะนำความรู้เหล่านั้นมาพิจารณาให้เชื่อมโยงกัน เพื่อประกอบการวางแผนและระมัดระวังในการปฏิบัติ

เงื่อนไขคุณธรรม ประกอบด้วย มีความตระหนักในคุณธรรม มีความซื่อสัตย์สุจริตและมีความอดทน มีความเพียร ใช้สติปัญญาในการดำเนินชีวิต

.....